

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. I. K.**, advokáta, R., 821 02 Bratislava, zastúpeného JUDr. J. C., advokátom, K., 832 03 Bratislava proti odporcovi **JUDr. P. L.**, bytom H. X./X., 017 33 Považská Bystrica, správcovi konkurznej podstaty úpadcu D. P., a.s. v konkurze, R., 821 02 Bratislava, zastúpenému JUDr. J. S., advokátom, S. X., 017 01 Považská Bystrica, o určenie pravosti a poradia pohľadávky, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2006 č. k. 7 Cbi 43/05-935, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2006 č. k. 7 Cbi 43/05-935 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal určenia, že jeho pohľadávka voči odporcovi vo výške 1 468 173 Sk s príslušenstvom, je nespornou pohľadávkou proti podstate v druhom poradí.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si uplatňuje pohľadávku zo Zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 6.6.2002, ktorú uzavrel s odporcom, ktorú možno považovať za pohľadávku proti podstate. S odkazom na ustanovenia § 29 ods. 2 a 5 a § 31 ods. 1 a 7 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) dospel súd k záveru, že v prípade

pohľadávok proti podstate, teda pohľadávok, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, je tieto potrebné prihlásiť u správcu, a ak ich neuzná, zaradí ich do zoznamu, ktorý je súčasťou konečnej správy, ktorú predloží súdu. V prejednávanej veci ešte konečná správa nebola podaná, ani odporca nepredložil súdu zoznam sporných pohľadávok proti podstate, z čoho súd vyvodil, že žaloba bola podaná predčasne, čo bolo dôvodom na jej zamietnutie. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi priznal ich náhradu v celkovej výške 20 790 Sk + 19% DPH.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza zo skutkového zistenia, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Zamietnutie žaloby z dôvodu predčasnosti uplatneného nároku nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v zákonnej úprave. Na pohľadávky proti podstate, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, sú splatné v jeho priebehu a uplatňujú sa u správcu, sa nevzťahuje režim prihlásených pohľadávok podľa § 20 ZKV, teda ani právne účinky podania prihlášky vo vzťahu k plynutiu premlčacej lehoty, ale platí všeobecná právna úprava premlčania. Odporca má preto za to, že v prípade pohľadávok proti podstate uplatnených u správcu, ktoré neuzná alebo nezaplatí, je veriteľ oprávnený do uplynutia premlčacej lehoty uplatniť svoj nárok žalobou v incidenčnom konaní aj bez splnenia podmienok, ktoré uviedol súd prvého stupňa. Význam súdom určenej lehoty podľa § 29 ods. 5 ZKV je v určení skončenia lehoty na uplatnenie neuznanej pohľadávky. Prijatie právneho názoru súdu prvého stupňa by znamenalo, že právo veriteľa pohľadávky by mohlo zaniknúť a dostal by sa do nerovnoprávneho postavenia vo vzťahu k ostatným veriteľom. Nesúhlasí ani s rozhodnutím súdu o trovách konania, ktorý priznal odporcovi plnú uplatnenú náhradu, a to bez toho, aby skúmal opodstatnenosť použitia osobného motorového vozidla. Okrem toho, právny zástupca vykonával v jeden deň právne zastupovanie vo viacerých právnych veciach, preto mu nepatrí plná náhrada trov právneho zastupovania, ale len pomerná časť. Namietal tiež, že odporca je sám advokátom, preto trovy právneho zastúpenia nie sú účelne vynaloženými trovami konania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Stotožňuje sa s právnym názorom, ktorý vyslovil súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, že bez doručenia konečnej správy a príslušných zoznamov a súdom určenej lehoty na podanie žaloby nie je veriteľ na jej podanie aktívne legitimovaný. Lehota na podanie žaloby je ohraničená výzvou súdu na uplatnenie práva a uplynutím stanovenej lehoty. V danom prípade k podaniu konečnej správy a zoznamu veriteľov ešte nedošlo. Za správne považuje aj rozhodnutie o trovách konania podľa zásady úspechu vo veci. Použitie osobného motorového vozidla považuje za odôvodnené časovým hľadiskom, nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa o spoločnej ceste na pojednávanie s odporcom a v ďalšej právnej veci rovnako zastupoval odporcu, teda nešlo o vykonanie úkonov pre viacerých klientov. Právo nechať sa v občianskom súdnom konaní zastúpiť patrí každému účastníkovi a pokiaľ je zástupom advokát, patrí mu za splnenia zákonných predpokladov aj náhrada trov, ktoré mu v tejto súvislosti vznikli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 OSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Súd prvého stupňa zamietol žalobu navrhovateľa o určenie pravosti jeho pohľadávky proti podstate ako predčasne podanú s tým, že takúto žalobu možno podať podľa § 29 ods. 5 ZKV až v lehote určenej súdom vo výzve veriteľom pohľadávok, ktoré správca neuznal alebo zaradil do iného poradia. Takúto výzvu súd zasiela veriteľom až po preskúmaní konečnej správy, ktorej súčasťou je aj zoznam veriteľov s pohľadávkami proti podstate, ktorých nárok správca neuznal, zaradil do iného poradia, než si uplatnili, alebo nevyplatil. S takýmto právnym názorom sa odvolací súd nestotožňuje.

Treba súhlasiť s názorom navrhovateľa, že uplatnenie pohľadávky proti podstate u správcu nemá rovnaké právne účinky, ako prihlásenie pohľadávky v konkurznom konaní v zmysle § 20 ZKV, kde je v odseku 7 výslovne uvedené, že prihláška pohľadávky má pre plynutie premlčacej lehoty a zánik práva rovnaké účinky ako uplatnenie práva na súde. Vzhľadom na plynutie premlčacej lehoty podľa všeobecnej právnej úpravy premlčania (v režime, ktorý závisí od toho, z akého právneho vzťahu pohľadávka vznikla), preto treba veriteľovi priznať právo domáhať

sa incidenčnou žalobou určenia pravosti, prípadne poradia pohľadávky proti podstate, ktorú správca neuznal alebo zaradil do iného poradia, než si veriteľ uplatnil, pričom legitimácia na začatie takéhoto konania nie je podmienená výzvou súdu na podanie žaloby v zmysle § 29 ods. 5 ZKV. Takáto výzva na podanie žaloby iba ukončuje lehotu, v ktorej môže veriteľ žalobu o určenie pravosti alebo poradia jeho pohľadávky proti podstate účinne podať. Napokon pohľadávky proti podstate vznikajú počas celého konkurzného konania a správca ich priebežne uzná (a zaplatí) alebo neuzná, pričom nemožno riešiť pravosť všetkých pohľadávok, ktoré správca neuznal, až v štádiu konečnej správy, pretože by to znamenalo zbytočné predlžovanie konkurzného konania.

Pretože súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, a preto nevykonal žiadne dôkazy týkajúce sa opodstatnenosti pohľadávky, ktorej pravosť žiada navrhovateľ určiť, odvolací súd jeho odvolaním napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. h/ zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 7. mája 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: